

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**
pentru acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ștefan Costin se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Peru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

București, 14 ianuarie 2004.

Nr. 14.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind rechemarea și acreditarea unor ambasadori

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — (1) Domnul Constantin Lupeanu se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Socialistă Vietnam și își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Domnul Marin Buhoară se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Socialistă Vietnam.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

București, 14 ianuarie 2004.

Nr. 15.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 423

din 13 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș în Dosarul nr. 3.752/2002 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 300C/2003, nr. 316C/2003, nr. 317C/2003 și nr. 334C/2003, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, respectiv de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, în Dosarul nr. 5.560/2002 al Tribunalului Sibiu, respectiv în dosarele nr. 1.190/2003, nr. 1.194/2003 și nr. 806/2003 ale Tribunalului Mureș.

La apelul nominal în aceste dosare se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor susmenționate, având în vedere conținutul identic al excepțiilor ridicate. Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune conexării, față de dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 300C/2003, nr. 316C/2003, nr. 317C/2003 și nr. 334C/2003 la Dosarul nr. 266C/2003, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, având în vedere conținutul art. 15 alin. (2) din Constituția revizuită și republicată și, de asemenea, jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie, de exemplu Decizia nr. 197/2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 mai 2003, respectiv din 20 iunie 2003, din 9 mai 2003, din 16 mai 2003 și din 9 mai 2003, pronunțate în dosarele nr. 3.752/2002, respectiv nr. 5.560/2002, nr. 1.190/2003, nr. 1.194/2003 și nr. 806/2003, **Tribunalul Mureș, respectiv Tribunalul Sibiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002**, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, respectiv de Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, în cadrul soluționării unor plângeri împotriva unor procese-verbale de constatare a unor contravenții, emise de autorii excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001

încalcă principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece dispozițiile legale referitoare la constatarea și sancționarea contravențiilor nu sunt, în sistemul de drept românesc, norme de drept penal. Având în vedere, pe de-o parte, că din dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 reiese caracterul administrativ al răspunderii contravenționale și, pe de altă parte, că singura excepție admisă de la principiul neretroactivității legii este legea penală mai favorabilă, consideră că dispozițiile criticate sunt neconstituționale.

Tribunalul Mureș opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este întemeiată, întrucât dispozițiile legale referitoare la constatarea și sancționarea contravențiilor nu sunt norme de drept penal în sistemul de drept românesc, iar Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, considerată legea generală în materie, păstrează caracterul administrativ al răspunderii contravenționale, caracter consacrat prin art. 1 și art. 8 din ordonanță. De asemenea, având în vedere că art. 47 din ordonanță prevede că „dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”, rezultă că legiuitorul a înțeles să excludă sub toate aspectele caracterul penal în domeniul stabilirii și sancționării contravențiilor.

Tribunalul Sibiu opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neîntemeiată, deoarece aplicarea unei legi mai favorabile reprezintă voința legiuitorului, iar Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 conține dispoziții similare cu cele ale Codului penal.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât acestea instituie în materia contravențiilor o soluție similară celei existente în dreptul penal cu privire la aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile.

Prevederea constituțională conform căreia „*legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*” trebuie interpretată, potrivit art. 20 din Constituție, în acord cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, convenția poate fi asimilată infracțiunii, sub anumite aspecte. „Astfel s-a reținut de către Curte că distincția infracțiuni-contravenții existentă în dreptul intern al mai multor state părți este irelevantă din punctul de vedere al respectării garanțiilor art. 6 din convenție, acesta fiind aplicabil ambelor forme de ilicit, atâta vreme cât natura dispoziției sancționatorii o cere (cazul *Lauko contra Slovaciei*). Caracterul general al normei și scopul în același timp preventiv și represiv al sancțiunii sunt suficiente pentru a se stabili natura penală a faptei, astfel că și în cazul săvârșirii unei «contravenții administrative» este aplicabil art. 6 din convenție care nu face distincție între fapte în funcție de gravitatea lor (cazul *Nolkenbockhoff contra Germaniei*).”

Astfel, deși potrivit art. 141 din Codul penal român „lege penală” se înțelege „orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi sau decrete”, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului ilicitul penal poate avea o sferă mai largă, în funcție de anumite criterii cum ar fi natura sau scopul dispoziției sancționatorii ori natura și gravitatea pedepsei.

De altfel, în temeiul art. 58 alin. (1) din Constituție, Parlamentul, fiind unica autoritate legiuitoare a țării, „poate oricând să adopte legi prin care fie să nu mai sancționeze anumite fapte considerate contravenționale, fie să desființeze sancțiuni contravenționale aflate în curs de executare, fie să prevadă chiar neexecutarea acestora“.

Totodată, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia înlocuirii închisorii contravenționale, în cazul în care nu s-a început executarea, cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității. Astfel, prin Decizia nr. 236/1999, Curtea a reținut că, „de vreme ce Parlamentul poate, în virtutea prerogativelor sale, să manifeste o clemență totală față de cei sancționați cu închisoarea contravențională, nu ar fi rațional să se considere că legiuitorul nu ar putea să ia o măsură, dispusă în mod expres, de înlocuire a unei sancțiuni mai grave cu una mai ușoară. Parlamentul poate interveni, prin legile adoptate, pentru înlocuirea unei sancțiuni cu o altă sancțiune și poate dispune să beneficieze de aceste dispoziții și contravenienții care nu au executat încă sancțiunea aplicată prin dispozițiile legale anterioare, fără ca prin aceasta să se încalce principiul constituțional enunțat (principiul neretroactivității legii). În caz contrar s-ar putea pune în discuție o ultraactivare a legii vechi și deci o executare a unor sancțiuni contravenționale care au fost desființate complet sau care au fost înlocuite prin noua lege“.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate au ca obiect dezincriminarea cu titlu general a faptei săvârșite și produc efecte pentru viitor începând cu momentul intrării în vigoare a actului normativ și, prin urmare, efectele care s-au produs sub imperiul actului normativ anterior rămân câștigate cauzei și încetează de la data apariției noului act normativ.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, apreciază că aceasta este întemeiată, deoarece dispozițiile legale referitoare la constatarea și sancționarea contravențiilor nu sunt, în sistemul de drept românesc, norme de drept penal.

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reglementează cadrul juridic general al sancționării faptelor contravenționale, păstrând caracterul administrativ al acestei răspunderi, așa cum reiese din prevederile art. 8 alin. (1) și ale art. 47 din acest act normativ, și, pe cale de consecință, principiul legii penale mai favorabile nu poate fi aplicat în domeniul sancționării contravențiilor, ci doar în materie penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiile art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș în Dosarul nr. 3.752/2002 al Tribunalului Mureș, respectiv de Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu în Dosarul nr. 5.560/2002 al Tribunalului Sibiu și de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș în dosarele nr. 1.190/2003, nr. 1.194/2003 și nr. 806/2003 ale Tribunalului Mureș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002), care au următorul conținut:

— Art. 12: „(1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), care, în urma republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au următorul conținut: „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării, dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituția României au fost completate prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, în urma căreia s-a republicat Constituția României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003. Astfel, conținutul art. 15 alin. (2) a fost completat în sensul că excepție de la principiul neretroactivității legii o constituie și legea contravențională mai favorabilă, alături de legea penală mai favorabilă.

Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate au mai făcut în numeroase cazuri obiectul controlului de constituționalitate, raportat la prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), Curtea respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestora prin Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, prin Decizia nr. 399 din 21 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 6 noiembrie 2003, precum și prin Decizia nr. 408 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 21 noiembrie 2003.

Neexistând elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie, considerentele și soluția acestor decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru asigurarea fondurilor necesare realizării în anul 2004 a unor studii și documentații tehnico-economice pentru stadionul din incinta Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu“**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.246/2003 pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2004 ale Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. și Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., unități economice de interes public național, aflate sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice, se abilitază Compania Națională „Loteria Română” — S.A. să asigure în anul 2004, la solicitarea Agenției Naționale pentru Sport, următoarele fonduri:

a) suma de 1.500.000 mii lei, pentru expertizarea stadionului din incinta Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu“;

b) suma de 2.500.000 mii lei, pentru studiul de fezabilitate pentru stabilirea indicatorilor tehnico-economici în vederea reabilitării și modernizării suprafeței de joc a stadionului din incinta Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu“, astfel:

refacerea instalației de drenaj, instalarea unui sistem de încălzire sub gazon, refacerea instalației de preluare ape — inel colector și schimbarea pompelor aferente, refacerea stradalului de gazon la dimensiunile regulamentare;

c) suma de 20.000.000 mii lei, pentru studiul de soluții și prefzabilitate pentru modernizarea Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu“, inclusiv a stadionului;

d) suma de 21.000.000 mii lei, pentru studiul de fezabilitate pentru stabilirea indicatorilor tehnico-economici în vederea modernizării stadionului.

Art. 2. — Sumele prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A. și rămase neutilizate la sfârșitul exercițiului bugetar vor fi cuprinse, împreună cu celelalte sume alocate în acest scop, în bugetul de venituri și cheltuieli al acesteia pe anul 2005.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului,

Eugen Bejinariu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 8 ianuarie 2004.
Nr. 10.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, pentru organizarea manifestărilor ocazionale de aniversarea a 145 de ani de la Unirea Principatelor Române Moldova și Muntenia**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 25 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru organizarea manifestărilor ocazionale de aniversarea a 145 de ani de la Unirea Principatelor Române Moldova și Muntenia, se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru bugetele locale pe anul 2004 cu suma de 5.000.000 mii lei, pentru județele Vrancea și Iași, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, și alocarea acesteia după cum urmează:

a) suma de 4.000.000 mii lei pentru Consiliul Județean Vrancea;

b) suma de 1.000.000 mii lei pentru Consiliul Județean Iași.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorii principali de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2004.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 ianuarie 2004.
Nr. 18.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 440/2003 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare de zi

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.351 din 16 decembrie 2003 al Centrului de Statistică Sanitară și Documentare Medicală București,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 440/2003 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare de zi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 19 mai 2003, se modifică și se completează astfel:

1. **Titlul ordinului va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare de zi, precum și servicii medicale ambulatorii la nivel de spital“

2. **Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Structurile denumite *spitalizare de zi* furnizează servicii programabile de diagnostic, tratament și monitorizare pentru pacienți care nu necesită supraveghere pentru o durată mai mare de 12 ore.“

3. **La articolul 2 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:**

„(2) Organizarea acordării acestor servicii este obligatorie și se face de către conducerea spitalului împreună cu șefii de secții, informând direcțiile de sănătate publică sau Ministerul Sănătății în funcție de subordonare.“

4. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Furnizarea acestor servicii va fi asigurată de personalul angajat în secțiile spitalului, prin decizie a conducerii acestuia, în cadrul programului normal de lucru.

(2) Finanțarea serviciilor medicale în regim de spitalizare de zi, precum și a celor ambulatorii la nivel de spital se face conform prevederilor contractului-cadru și normelor metodologice de aplicare a acestuia.“

5. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Raportarea statistică pentru paturile cu spitalizare de zi se face distinct de raportarea pentru paturile cu spitalizare continuă, în conformitate cu instrucțiunile Centrului de Statistică Sanitară și Documentare Medicală București, prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Datele clinice la nivel de pacient din fiecare fișă pentru spitalizarea de zi, respectiv servicii medicale ambulatorii la nivel de spital, vor fi colectate și transmise sub formă electronică la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sănătate, până la data de 5 a lunii curente pentru luna precedentă.“

6. **Poziția 3 de la litera B a punctului 1 din anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:**

„3. HIV/SIDA, diabet, TBC, hepatite cronice, boala Gaucher, boli cronice ale aparatului respirator și cardiovascular etc.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcțiile din Ministerul Sănătății, Centrul de Statistică Sanitară și Documentare Medicală București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și unitățile sanitare implicate vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 6 ianuarie 2004.

Nr. 3.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind ajutorul de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt

În baza:

— Decretului prezidențial nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

— prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1) și (3) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2003, precum și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ referitor la proiectul de Instrucțiuni privind ajutorul de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile privind ajutorul de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin împreună cu instrucțiunile menționate vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Theodor Valentin Purcărea

București, 12 decembrie 2003.
Nr. 213.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind ajutorul de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt

În temeiul art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 22 alin. (1) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

1. Introducere

1.1. Elaborarea unui cadru juridic de reglementare a disciplinei ajutorului de stat reprezintă continuarea procesului de armonizare a legislației românești cu legislația europeană, parte a procesului de aderare a României la Uniunea Europeană.

1.2. Scopul autorizării de către Consiliul Concurenței a ajutoarelor acordate de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt este de a urmări măsura în care un ajutor de stat este compatibil cu mediul concurențial normal existent într-o economie de piață în care prețurile produselor și tarifele serviciilor sunt determinate pe baza cererii și ofertei.

2. Domeniul de aplicare

2.1. Prezentele instrucțiuni urmăresc înlăturarea distorsiunilor concurenței, cauzate de acordarea ajutoarelor de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export, acolo unde există concurență între asigurătorii creditelor pentru export publici și cei privați. Acest sector comercial al asigurării creditelor pentru export este cel al asigurării riscurilor aferente creditelor pentru export pe termen scurt (riscuri cesibile), pentru exporturi realizate în țările enumerate în anexa la prezentele instrucțiuni.

2.2. Prezentele instrucțiuni nu se aplică în domeniul asigurării riscurilor aferente creditelor pentru export pe termen mediu și lung (care, în prezent, nu sunt considerate cesibile).

3. Termeni uzitați în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt

3.1. În sensul prezentelor instrucțiuni, *asigurătorii publici ai creditelor pentru export* pot fi departamente guvernamentale, companii de stat sau controlate de stat, care asigură riscurile creditelor pentru export pe termen scurt, mediu sau lung, în contul sau cu garanția statului.

3.2. Pe de altă parte, anumiți asigurători privați, care realizează doar asigurări pe termen scurt, pot fi sprijiniți de stat, prin intermediul garanțiilor sau prin aranjamente reasigurătorii echivalente, pentru anumite segmente ale activității lor. Acești asigurători pot fi, de asemenea, considerați drept *publici* sau *susținuți public*.

3.3. Asigurătorii creditelor pentru export implicați, în principal sau exclusiv, în asigurarea creditelor pe termen scurt, care nu operează în contul sau cu garanția statului ori cu aranjamente de reasigurare echivalente, vor fi considerați *asigurători privați de credite pentru export*.

3.4. Debitor public este orice entitate care reprezintă autoritatea publică și care nu poate fi declarat, din punct de vedere juridic sau administrativ, în faliment; în această categorie se încadrează Banca Centrală, instituții publice în subordinea Guvernului (Ministerul Finanțelor Publice) și instituții subordonate autorităților publice naționale, regionale, locale și altele similare. Cumpărător (debitor) public/guvernamental este și entitatea ale cărei obligații sunt, în întregime și necondiționat, garantate de o instituție considerată publică/guvernamentală.

3.5. Riscurile *cesibile* sunt riscurile comerciale și politice aferente exporturilor realizate către debitori publici și privați stabiliți în țările enumerate în anexă. Pentru aceste riscuri perioada maximă de risc (aceasta fiind perioada de producție plus perioada de credit, în termenii și condițiile stabilite la Uniunea de la Berna) este de 2 ani. Definierea riscurilor cesibile poate fi revizuită de Consiliul Concurenței, avându-se în vedere armonizarea cu legislația comunitară relevantă în domeniul asigurării creditelor pentru export.

3.6. În sensul acestor instrucțiuni, *riscurile comerciale* sunt definite ca fiind una dintre situațiile următoare:

a) rezilierea arbitrară a unui contract de către un debitor, adică orice decizie arbitrară luată de un debitor non-public de a întrerupe sau de a suspenda contractul, fără un motiv valabil;

b) refuzul arbitrar al unui debitor non-public de a accepta bunurile care fac obiectul contractului, fără un motiv valabil;

c) insolvabilitatea unui debitor non-public sau a garantului său;

d) neplata prelungită de către un debitor non-public sau de către garantul său a unei datorii rezultate dintr-un contract.

3.7. *Riscurile politice* pot fi reprezentate de:

a) dificultăți și întâzieri în transferul de devize din țara debitorului, ca urmare a unui moratoriu general privitor la datoria externă, declarat de guvernul din țara debitorului sau de guvernul unei țerte țări, prin intermediul căruia plata trebuie efectuată;

b) orice alte acțiuni ale guvernului din țara importatorului, care îl pun pe acesta în imposibilitatea de a plăti, total sau parțial, bunurile care fac obiectul contractului;

c) orice alte acțiuni ale guvernelor străine, care împiedică derularea convenției de credit sau determină întâzieri în transferul banilor;

d) război, război civil, revoluții și alte evenimente similare, în afara României, care împiedică importatorul să plătească, total sau parțial, bunurile care fac obiectul contractului;

e) toate pierderile legate de debitorii publici;

f) toate pierderile rezultând din imposibilitatea de a institui proceduri legale în țara debitorului, datorită lipsei sau proastei funcționări a sistemului legal sau judiciar în țara în cauză.

3.8. Celelalte riscuri (riscuri de catastrofă și altele) sunt în prezent considerate ca fiind *necesibile*, ele nefiind efectul mecanismelor pieței.

3.9. Clauza de salvagardare este o prevedere într-un acord comercial bilateral sau multilateral, prin care se permite națiunii semnatară să suspende concesile tarifare sau alte concesii (adică să-și încalce temporar obligațiile), atunci când importurile amenință cu serioase daune producătorii interni ai bunurilor concurențe.

4. Factori care distorsionează concurența în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt

4.1. Facilitățile de reasigurare acordate în cazul în care statul participă la un contract de reasigurare privat sau îl completează pot conferi asigurătorilor beneficiari un avantaj în defavoarea asigurătorilor privați care nu primesc astfel de facilități, distorsionând concurența.

4.2. Factorii care pot distorsiona concurența în favoarea asigurătorilor publici sau susținuți public, care asigură riscuri cesibile, includ:

a) garanții de stat acordate de drept sau de fapt pentru împrumuturi luate și pierderi înregistrate de asigurători. Aceste tipuri de garanții permit asigurătorilor posibilitatea de a împrumuta, cu dobânzi la nivel inferior celui practicat pe piață sau chiar fără dobândă. În plus, acestea înlătură necesitatea asigurătorilor de a se reasigura pe piața privată;

b) orice diferențieri între obligațiile asigurătorilor publici și cele ale asigurătorilor privați, în ceea ce privește constituirea de rezerve corespunzătoare. Pentru a asigura riscurile comerciale pe termen scurt, asigurătorii publici sau susținuți public trebuie să își constituie fonduri proprii pentru determinarea marjei de solvabilitate, inclusiv fonduri de garantare și provizioane tehnice (rezerve importante și de egalizare);

c) reduceri sau scutiri de impozite (ca de exemplu impozitele percepute societăților sau taxele aplicabile polițelor de asigurare);

d) acordarea de ajutoare de stat sau aportul de capital al statului. Injecțiile de capital implică elemente de ajutor de stat, cu excepția cazului în care statul acționează conform principiului investitorului privat prudent în economia de piață;

e) furnizarea de către stat de servicii, ca de exemplu punerea la dispoziție și folosirea infrastructurii statului, a serviciilor publice, pre-cum și oferirea de informații în regim privilegiat (cum ar fi informații despre debitori furnizate de ambasade), în condiții care nu reflectă costurile reale;

f) reasigurarea de către stat, direct sau indirect, prin intermediul asigurătorilor de credite pentru export publici sau susținuți public, în condiții mai avantajoase decât cele existente pe piața privată de reasigurări, dacă acestea conduc fie la subevaluarea prețului reasigurării, fie la crearea sau menținerea artificială a unei capacități de asigurare, care nu ar fi fost disponibilă pe piața privată.

4.3. Facilitățile menționate la pct. 4.2 oferă sau pot oferi asigurătorilor de credite pentru export beneficiari un avantaj față de concurenții lor. Acordate anumitor întreprinderi, aceste avantaje financiare distorsionează concurența și constituie ajutor de stat în sensul Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare.

5. Măsurile necesare în vederea eliminării distorsiunilor concurenței în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt în privința riscurilor cesibile

5.1. Asigurătorii creditelor pentru export publici sau susținuți public vor trebui să țină gestiune și conturi separate pentru activitatea de asigurare a riscurilor cesibile și necesibile în contul sau cu garanția statului.

5.2. Consiliul Concurenței va exercita, pe baza rapoartelor semestriale prezentate de furnizorii de ajutor de stat, un control permanent asupra sistemului național de asigurare și reasigurare a creditelor pentru export pe termen scurt.

6. Condiții de autorizare a ajutoarelor de stat în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt

6.1. Ajutoarele de stat menționate la pct. 4.2 pot fi autorizate de Consiliul Concurenței dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

a) statul nu realizează decât o cotă neînsemnată din totalul reasigurărilor contractate de asigurător;

b) în cazul în care contractele de reasigurare încheiate de asigurător acoperă atât riscurile cesibile, cât și cele necesibile, reasigurarea statului aferentă riscurilor cesibile nu trebuie să depășească cuantumul care ar fi fost disponibil pe piața privată de reasigurări dacă reasigurarea s-ar fi realizat pentru aceste riscuri separat;

c) reasigurarea statului nu permite asigurătorului să asigure debitorii peste limita stabilită de reasigurătorii participanți pe piață;

d) cota de primă corespunzătoare reasigurării statului este proporțională cu riscurile preluate și este calculată pe baza tehnicilor utilizate pe piață, fiind cel puțin egală cu cea existentă pe piața privată de reasigurări, acolo unde aceasta există;

e) reasigurarea statului pentru riscurile de piață este accesibilă tuturor asigurătorilor de credite pentru export care îndeplinesc anumite criterii de eligibilitate.

6.2. Derogările de la principiul conform căruia un asigurător public sau susținut public nu poate acoperi riscurile cesibile aferente creditelor pentru export decât cu condiția ca acoperirea să nu conțină nici unul dintre avantajele financiare menționate în pct. 4.2 sunt autorizate în cazurile următoare.

6.2.1. În condițiile în care acoperirea riscurilor cesibile pentru creșterile de export lipsește temporar din activitatea asigurătorilor privați

de credite pentru export ori din a asigurătorilor de credite pentru export publici sau susținuți public, care operează în cont propriu, datorită unei insuficiențe a capacității de asigurare ori reasigurare, aceste riscuri sunt temporar considerate ca necesibile.

În astfel de circumstanțe aceste riscuri considerate temporar ca riscuri necesibile pot fi preluate de asigurătorii de credite pentru export publici sau susținuți public, care realizează asigurarea împotriva acestui tip de riscuri, în contul sau cu garanția statului. Asigurătorul va trebui, pe cât posibil, să își alinieze primele de asigurare, pentru astfel de riscuri, cu cele practicate de asigurătorii privați de credite pentru export care activează pe alte piețe, pentru riscuri similare.

6.2.2. Orice intenție de a utiliza clauza de salvagardare trebuie notificată imediat Consiliului Concurenței. Notificarea trebuie să conțină un studiu de piață care să demonstreze imposibilitatea acoperirii riscurilor pe piața privată de asigurări, justificându-se astfel recurgerea la această clauză (prin dovezi din partea a doi asigurători privați internaționali de credite pentru export, precum și de la un asigurător de credite național). De asemenea, mai este necesară o descriere a condițiilor pe care un asigurător de credite pentru export public sau susținut public intenționează să le aplice în legătură cu acoperirea unor astfel de riscuri.

După primirea notificării Consiliul Concurenței va examina dacă utilizarea clauzei de salvagardare este în conformitate cu condițiile sus-menționate și compatibilă cu Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că aceste condiții sunt îndeplinite, decizia sa asupra compatibilității este limitată la 2 ani de la data deciziei, cu condiția ca situația pieței, care a justificat utilizarea clauzei de salvagardare, să nu se schimbe în această perioadă.

6.2.3. Consiliul Concurenței poate să modifice condițiile de utilizare ale clauzei de salvagardare, poate decide să sisteze sau să le înlocuiască cu un alt sistem adecvat.

7. Dispoziții tranzitorii și finale

7.1. Dispozițiile prezentelor instrucțiuni nu contravin celorlalte reglementări emise în aplicarea Legii nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare.

7.2. Prezentele instrucțiuni se aplică ajutoarelor de stat acordate în domeniul asigurării creditelor pentru export pe termen scurt, notificate după intrarea în vigoare a acestora, precum și atunci când ajutoarele de stat au fost notificate înainte de intrarea lor în vigoare, dar decizia Consiliului Concurenței este ulterioară acestei date sau Consiliul Concurenței nu a emis încă o decizie.

7.3. În conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (5) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, prezentele instrucțiuni se pun în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ
la instrucțiuni

LISTA țăriiilor cu riscuri de piață

Uniunea Europeană

Toate statele membre

Țările care sunt membre ale Organizației pentru
Cooperare și Dezvoltare Economică

Australia
Canada
Islanda
Japonia
Noua Zeelandă
Norvegia
Elveția
Statele Unite ale Americii

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro